

Ukrajnát be-, Magyarországot kitenni

2025 augusztus 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Brüsszeli kett?s mérce az uniós elnökségek árnyékában.

A magyar elnökség Európára, a versenyképességre és a békére helyezte a hangsúlyt – mégis példátlan politikai nyomás nehezedett rá Brüsszelb?l. Ezzel szemben

a lengyel és a dán elnökségek brüsszeli dicséretben fürödnek, hiszen a brüsszeli elit megrendeléseit teljesítik: Ukrajna gyorsított csatlakozását is segítik, Magyarország megkerülésével. A jogállamiságot pedig hajlandók politikai fegyverként használni.

Egy éve, 2024 júliusában Magyarország átvette az Európai Unió Tanácsának soros elnökségét. A magyar elnökség karakteres, aktív és stratégiai szemléletű volt, és vitathatatlanul sikeresnek bizonyult – mindezt annak ellenére, hogy erőteljes politikai ellenszélben kellett helytállnia.

Emlékezzünk csak vissza: Orbán Viktor miniszterelnök békemissziója elűt a „béke” szót sem lehetett kiejteni; ma pedig már Volodimir Zelenszkij ukrán elnök is a béke fontosságáról beszél. Az Európai Parlament pedig már a magyar elnökség kezdete előtt azt hangoztatta, hogy az elnökség kudarcra van ítélve, és Európát meg kell óvni tőle. Az események azonban ennek épp az ellenkezőjét igazolták.

Fél év alatt bebizonyítottuk, hogy Magyarországnak határozott elképzelése van Európa jövőjéről. Stratégiai iránymutatást adtunk az uniós intézmények számára a következő öt éves ciklusra. Ráműtöttünk arra is, hogy nem minket kell féltetni, hanem azoktól kell megóvni a kontinenst, akik a viharos tengeren rendre elvették a helyes irányt.

A hatalmas ellenszél ellenére is a magyar elnökség valódi, kézzelfogható áttöréseket ért el: a magyar diplomáciatörténet legnagyobb eseményén megszületett a budapesti nyilatkozat az európai versenyképesség megerősítése érdekében, Románia és Bulgária teljes jogú tagja lett a schengeni övezetnek, és hosszú évek után új lendületet kapott a Nyugat-Balkán integrációja.

Az elnökségi félévünk után azonban éles irányváltás következett, és gyakorlatilag sutba vágták mindazt, amit Magyarország Európa jövőjéről felvázolt. Hazánktól 2025. január 1-jén Lengyelország vette át az Európai Unió Tanácsának soros elnökségét.

Mivel a Donald Tusk vezette lengyel kormány igyekszik mindenben Brüsszel politikai elvárásaihoz igazodni, nem kellett szembenéznie azzal a nyomásgyakorlással, ami a magyar elnökséget már a kezdetektől kísérte. Nem meglepő, hogy a jobboldali PiS-kormány megbuktatása után a lengyel soros elnökséget már annak első napján példásnak és sikeresnek kiáltották ki, és szimbolikusan visszafogadták őket az európai családba.

Nincs új a nap alatt, ilyen a brüsszeli demokrácia valódi arca.

Ráadásul a lengyel elnökség nemcsak hogy nem töltötte be tisztességes közvetítői szerepét a tagállamok között, hanem kifejezetten politikai nyomást gyakorolt Magyarországra, és a kétoldalú konfliktusokat is a felszínre hozta. Magyarország nem kapott meghívást a varsói nyitóünnepségre, a magyar képviselőket több lengyel elnökségi rendezvényre sem hívták meg, és megtartották a 7. cikk szerinti eljárás nyolcadik meghallgatását hazánkkal szemben.

Ráadásul a lengyel elnökség eredményei sem váltották be a hozzá fűzött reményeket. A Nyugat-Balkán bővítési lendülete megtört, Ukrajna uniós csatlakozását pedig érdemekre tekintet nélkül, kizárólag politikai szempontok mentén igyekeztek elmozdítani.

Lengyelország megközelítése szerint az unió biztonságát Ukrajnára kellene kiszervezni, amely megközelítés magyar szempontból teljesen elfogadhatatlan és rendkívül veszélyes egész Európa biztonságára nézve.

A budapesti nyilatkozat végrehajtása rendkívül lassan haladt, miközben a lengyel elnökség nem tett lépéseket az európai polgárokat sújtó, kiemelkedően magas energiaárak mérséklésére.

Bár Lengyelországtól Dánia csak júliusban vette át az uniós soros elnökséget, már most jól látható, hogy nem kívánnak eltérni az előző fél év politikai irányvonalától. Ami pedig a Magyarország elleni politikai nyomásgyakorlást illeti, ezen a téren még magasabb fokozatba is akarnak kapcsolni.

A dán EU-ügyi miniszter, Marie Bjerre világossá tette, hogy Dánia minden politikai és gyakorlati eszközt kész bevetni az Európai Bizottsággal együttműködésben annak érdekében, hogy Magyarország támogassa Ukrajna - uniós csatlakozását.

A dán elnökség megkezdése előtt Koppenhága már egyeztetett Kijevvel és az uniós intézmények vezetőivel arról, hogyan lehetne felgyorsítani Ukrajna csatlakozási folyamatát Magyarország megkerülésével. A dán elnökség teljes mértékben beállt a Zelenszkij-terv mögé.

A nyomásgyakorlás eszköztára is világosan kirajzolódik: a dán elnökség alatt ismét napirendre kerül az EUSZ 7. cikke szerinti eljárás, és a dán miniszter szerint még ez sem elegendő. További javaslatként felmerült a jogállamisági eszköztár kibővítése, beleértve a költségvetési kondicionalitási mechanizmus megerősítését, de

szóba került a magyar szavazati jog felfüggesztése is mint lehetséges lépés. Ebben a kérdésben félelmetes volt az egyetértés a dán miniszter és az Európai Parlament között, amely intézmény már évek óta harsogja a keményebb fellépést Magyarországgal szemben. Ez a „tisztesleges közvetítés”, csak amolyan dán módra.

Mindezek után a dán EU-ügyi miniszter kijelentette: a jogállamiság nem politikai vélemény kérdése. Brüsszelben valójában azonban pontosan az. A dán elnökség ugyanis semmilyen aggályt nem fogalmazott meg elődjével, Lengyelországgal szemben, pedig a Brüsszel által támogatott lengyel kormány hatalomra kerülése után egymást követték a jogállamiságot érintő aggályos lépések.

A Tusk-kormány egyik első intézkedéseként leváltották a lengyel közszolgálati televízió teljes vezetését, erőszakkal elfoglalták a székházat, majd új vezetőket neveztek ki. Űrületbe vették Marcin Romanowski korábbi igazságügyi miniszterhelyettest, annak ellenére, hogy mentelmi jog illeti meg. Emellett a lengyel választási bizottság hónapokon át visszatartotta a PiS párt állami támogatásait, közvetlenül veszélyeztetve ezzel az ellenzék vezető erejének működését, és nyíltan beavatkozva a 2025-ös elnökválasztási kampányba.

A dán elnökség ezekre a súlyos jogállamisági visszaállásokra nem reagált. Ez is egyértelművé teszi, hogy az uniós jogállamisági mechanizmus valójában politikai fegyver, amelyet csak azokkal szemben alkalmaznak, akik nem igazodnak a brüsszeli fűsodorhoz, a többiek pedig cinkosan összejátszanak.

Jól jellemzi a dán elnökséget az is, hogy a bizottság éppen az ő elnökségük alatt terjesztette elő azt a botrányos költségvetési javaslatot, amely szembemegy az európai emberek érdekeivel: a forrásokat ugyanis nem nekik, hanem Ukrajnának adnák.

A magyar, a lengyel és a dán soros elnökségi félévek világosan megmutatták, hogy két eltérő Európa-vízió ütközik ma egymással. Magyarország a nemzetállami szuverenitásra épülő Európában hisz, míg Lengyelország és Dánia a brüsszeli status quo fenntartására törekszik.

Egy uniós soros elnökség feladata azonban nem lehet más, mint az EU tagállamainak közös érdekeit képviselni és összehangolni, nem pedig egy háborúban álló tagjelölt ország érdekeit előtérbe helyezni. Ukrajna ellenőrizetlen, vég nélküli támogatása egy olyan feleltlen brüsszeli politika eredménye, amely hatalmát centralizálva folyamatosan igyekszik megkerülni a nemzetállamokat, és önálló politikai aktorként, sokszor Európa és a geopolitikai realitások ellenében kívánja akarátát keresztülvinni a tagállami kormányokkal szemben. A magyar uniós elnökség szembehelyezkedett ezzel az akarattal, a fókusz visszairányította Európára és az európai emberekre. Lengyelország és Dánia ezzel szemben a könnyebbik utat választotta, amelynek Európa akár már rövid távon is, de csak a vesztese lehet.

Zsigmond Barna Pál

A szerző az Európai Unió Ügyek Minisztériuma parlamenti államtitkára

www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázzatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló